

Karjalaisten Sanomat

(Карјалазиен Саномат)

Viestejä Vianan ja Aunuksen karjalaisille. — Вістийй Валгьенмерен да Ануксен карјалазил.

Ilmestyy Karjalan Sivistysseuran toimesta tämän syyskuun alusta kaksi kertaa kuussa 4—6 sivuisena. Tilauhinta vuoden loppuun 3 mk. tai 1 rupl. 50 kop. Yksityisnumerot 50 p. eli 25 kop. — Lehden asioissa kirjoitetaan: Karjalaisten Sanomien Toimisto, Helsinki, Vuorikatu 8 A.

Vastaava toimittaja
Iivo Härkönen.

Илмаву Карјалаин Сивитыс-сеуран тоймес tämän лехтен дилле кертта куussa 4—6 лехтисеня. Тилауһинта-хьинда tämän вууон лоппух 1 руб. 50 коп. Эрһайһет лехтет 25 коп. — Редакция адресси: Карјалаистен Саноман Тоимисто, Helsinki, Vuorikatu 8 A. (Финляндия).

Uutisia Vianan ja Aunuksen Karjalasta.

Huomattava kuntakokous Repolassa Pohjois-Aunuksessa.

Syyskuun 9, 10 ja 11 p:nä v. l. 1917.

(Вологское земское собрание.)

Tämän kokouksen edustajat valittiin yleisen yhtäläisen ja salaisen äänestyksen kautta, jossa äänestyksessä olivat äänioikeutettuja kaikki 20 vuotta täyttäneet miehet ja naiset. Siis kokous oli täysin kansanvaltainen. Vaalilautakunnan esimies P. Kyöttinen luki julki vallittujen luettelon. Vallituiksi olivat tulleet:

Lentieran piiristä:

A. F. Sasonoff, opettaja.
M. S. Hättönen, talollinen.
A. F. Hättönen,
F. L. Kusmin, metsänvartija.

Kiimavaaran piiristä:

P. A. Ivanoff, talollinen.
V. G. Fedoroff,
P. T. Elisajeff, sotamies.

Haukkasaaren piiristä:

F. J. Pottonen, sotamies.
I. T. Spiridonoff,
K. M. Sidoroff,
T. N. Agapoff, maanviljelijä.

Kirkonkylän piiristä:

I. G. Romanoff, vänrikki, Yrjön ritari.
A. J. Romanoff, maanviljelijä.
K. J. Lukanen,
N. S. Tuuttunen, maanviljelijä.
V. I. Valta, metsäherä.
J. F. Jeremeijeff, postivirkamies.
I. F. Jeremeijeff, kunnankirjuri.
F. I. Jefimoff, metsänvartija.
G. A. Tergujeff, kirjuri.
F. V. Netsajeff, kihlakunnan edustaja.

Lusman piiristä:

G. P. Grigorjoff, maanviljelijä.
V. F. Tshernijeff,
I. I. Mauronen,

Omellien piiristä:

I. T. Moisseijeff, maanviljelijä.
T. S. Levoskin,
P. Kyöttinen, kunnan esimies.

Roukkulan piiristä:

T. I. Timofejeff, metsänvartija.
M. N. Romanoff, maanviljelijä.
J. F. Fofanoff,
Yhteensä 30 edustajaa.

Kokousta alkaessa olivat saapuvilla kaikki muut, paitsi Lentieran edustaja opettaja Sasonoff ja Roukkulan edustaja metsänvartija Timofejeff.

Vaalilautakunnan esimies P. Kyöttinen ilmoitti, että puheenjohtajan paikalle on astuttava sen, joka on vanhin joukosta ja avattava kokous. Sen mukaan astuikin puhemiehen paikalle M. S. Hättönen, joka lämpimän sanoin tervehti läsnäolevia, sekä julisti kokouksen avatuksi.

Ensimmäisen puheenvuoron pyysi F. V. Netsajeff ja ryhtyi selvittämään entistä semstvolaitosta sekä mihin tulevan kunnallisen semstvon tulee lähdtä. Pitämissä puheissaan kosketteli hän myös maaorjuuden aikoja ja vertaili

niitä nykyisiin. Sitten pyysi puhevuoron P. Kyöttinen, joka kokouksen osanottajia tervehti seuraavin sanoin:

Toverit!

Niinkuin jokainen tiedätte, olemme kokoontuneet ensimmäiseen kokoukseen yleisen, yhtäläisen ja salaisen äänestyksen perusteella. Siis koko rahvahan itsensä valitsemana.

Niinkuin tiedätte, olemme kokoontuneet luomaan uutta kunnan itsehallintoa (Volognoe semstvoa).

Pyydän asioiden käsittelyssä osottamaan maltillisuutta, kaikinpuolista harkintaa ja tutkimista, ennenkaikkea kärsivällisyyttä.

Jos teemme päätökset umpimähkään, voipi siitä koitua meille ikävyyksiä, eikä vain meille, vaan tuleville sukupolvillekin.

Olemme eläneet aikoja, jolloin on ollut pakko tehdä, mitä meille on käsketty. Nyt on koittanut meille vapauden päivät. Siis on meillä oikeus järjestäytyä oman mielemmme mukaan!

Tällä tavoin lujitamme saavutettua vapauttamme. Me olemme velvolliset suojelemaan kalleintamme, saavutettua vapauttamme ja estämään kaikenlaisia vallattomuutta paikkakunnallamme. Kaikenlainen edesvastuu lankeaa meidän itsemme hartioille.

Historia on syyttävä meitä tulevien sukupolvien edessä. Näillä sanoilla pyydän, toverit, tuisia teidät tervetulleiksi työhön yhteisasian eteen, — työhön Karjalan rahvaan eteen, sen onneksi ja menestykseksi.

Puheenjohtaja Hättösen esityksestä ryhdyttiin nyt valitsemaan kokouksen puheenjohtajaa. Salaisen äänestyksen kautta kaikilla äänillä yhtä vastaan tuli valituksi vänrikki, Yrjön ritarikunnan ritari I. G. Romanoff. Vaalin tulos oli yksi, mielinen ja kohotettiin valitun kunnaksi monet eläköön- ja hurraa-huudot. Tämän jälkeen valittiin kokouksen kirjuri, joihi tulivat metsäherä Valta, kunnankirjuri Jeremeijeff ja maanviljelijä I. I. Mauronen. Sitten kehotti F. V. Netsajeff osottamaan nousemalla seisomaan kunnioitusta sankareina kaatuneille ja laulamaan "ikuista muistoa". Se tehtiinkin yhtenä mielenä, jonka jälkeen puheenjohtaja ilmoitti pidettävän kahden tunnin ruokaloman.

1 §. Loman jälkeen ryhdyttiin käsittelemään, kuinka monta henkilöä valitaan kunnan valtuustoon. Asiaa kaikin puolin käsiteltäessä valittiin siihen yksimielisesti puheenjohtaja, kirjuri ja kaksi muuta jäsentä sekä kaksi apulaista.

2 §. Ryhdyttiin käsittelemään valtuuston palkka-asiaa. Äänestyksen jälkeen myönnettiin 125 ruplaa puheenjohtajalle, 80 ruplaa jäsenille, 150 ruplaa kirjurille ja apulaisille 75 ruplaa vanhemmalle ja 20 ruplaa nuoremmalle.

3 §. Ryhdyttiin keskusteluun puheenjohtaja-ehdokkaista. Esitettiin Höttöstä, Grigorjoffia, Tergujeffia, Pottosta, Kyöttistä, Netsaista y. m. Kyöttisen, Hättösen ja Grigorjoffin kieltäytyttyä äänestettiin F. Netsajeffin, F. Pottosen, A. Korniloffin ja G. Tergujeffin välillä. Äänet jakaantuivat seuraavasti: Netsajeff 17, Pattonen 16, Korniloff 13, Tergujeff 15, joten valtuuston puheenjohtajaksi tuli F. V. Netsajeff. Jäseniksi valittiin N. S. Tuuttunen 24 ja P. T. Jeli-seijeff 25 äänellä. Kirjuriksi pyydettiin entistä kunnan kirjuri, I. I. Jeremeijeffiä. Tämän jälkeen siirrettiin kokouksen muut kysymykset seuraavaan päivään.

4 §. (10/9). Keskusteltiin tilintarkastajain valitsemisesta. P. Kyöttisen kieltäytyttyä keskustelusta ja äänestyksestä, koska hän on kunnalle tilivelvollinen, ryhdyttiin äänestämään. Salaisen äänestyksen kautta tulivat valituksi G. P. Grigorjoff, G. A. Tergujeff, M. S. Hättönen, I. I. Mauronen, T. J. Pottonen ja V. I. Valta.

5 §. Kansliamenoksi päätettiin määrätä loppu vuodeksi ja 1918: lämpöön ja valoon 300 rpl. ja kirjoihin y. m. vuoden loppua varten 75 rpl.

6 §. Puheenjohtajan esityksestä otettiin keskusteltavaksi maakomitean uusiminen. Maakomiteaan tulivat äänestyksen kautta: G. P. Grigorjoff 21 äänellä, V. I. Valta 23 ä., I. G. Romanoff 22 ä., I. I. Mauronen 19 ä., F. J. Pottonen 20 ä., sekä varamiehiksi P. I. Martinoff 19, P. Kyöttinen 18 ja V. F. Tshernijeff 17 äänellä.

7 §. Puheenjohtaja esitti kysymyksen viljan hankinnasta ensi talvea varten pitäjääseen. Se synnytti vilkkaan keskustelun, jonka jälkeen päätettiin lähettää edustaja elintarvevaltuutetun luo tiedustamaan, millä kannalla kunnan elintarveasia on. Edustajaksi valittiin yksimielisesti vänrikki I. G. Romanoff.

Samassa G. A. Tergujeff nosti kysymyksen, että Romanoffin matkakulut laskettaisiin marittain perusteella. Asia synnytti kiivaan väittelyn, jossa toiset esittivät, että yleensä jauhon hankinnasta johtuvat kulut on laskettava jauhon hinnan lisäksi. Äänestettäessä puolusti tätä ehdotusta 14 ääntä, 8 vastustaessa. G. A. Tergujeff tämän johdosta ilmoitti luopuvansa kokouksen osan otosta sekä lähti pois kokoushuoneesta.

8 §. Kyöttisen nostettua kysymyksen kyytilaitoksen uusimisesta päätettiin vilkkaan keskustelun jälkeen kalliinajan vallitessa tyytyä korottamaan kyytipalkkaa vain niin kutsutuilta kylän kyydeiltä: 3 kopeekasta 12 kopeikkaan uuteen vuoteen asti.

Istunto keskeytettiin huomiseen eli 11 päivään.

9 §. (11/9). Kyöttisen ja Fofanoffin nostettua kysymyksen Roukkulan Omellien maantiestä ja Hättösen tehtyä esityksen Suomen rajalle rakennettavasta tiestä käsiteltiin kumpaakin tietä rinnan ja katsottiin välttämättömäksi ryhtyä kumpaakin tietä rakentamaan ihan ensi tilassa.

10 §. Otettiin keskusteltavaksi maanteiden korjuuttaminen. Päätettiin vaatia urakoitsija I. J. Romanoffia korjuttamaan ottamansa tieosa tai korjuutetaan se hänen kustannuksellaan. Kokoukseen saapui A. F. Sasonoff.

11 §. Kirkkoherra Smirnofin pyydettyä vapaata matkailua piirissä matkustamista varten, päätettiin myöntää se kahdeksi kerraksi, mutta toisilta papelta sellainen kiellettiin.

12 §. Kuultiin Rugajärven kunnan esitystä, jossa pyydettiin puoltamaan tieanomusta Rugajärvestä Muurmannin rautatien lähimmällä asemalla, ja myönnyttiin yksimielisesti esitykseen.

13 §. Kyöttisen nostettua kysymyksen välttämättömyydestä perustaa Omellien kylään kunnan kansakoulu, sitäkin suuremmalla syyllä kun sitä koulua on pappisvalta entisaikoina vastustanut ja tahtonut valloittaa sen paikan kirkkokouluun paikaksi, yksimielisesti päätettiin koulu välttämättömänä perustaa ensi tilassa.

14 §. Kuultiin Saarenpään kylän edustajan Fofanoffin ja Kiimavaaran kylän edustajan Ivanoffin esitys tarpeellisuudesta avata heidän kylänsä makasiinit ja päätettiin yksimielisesti myöntää ehdotuksiin.

15 §. Kyöttisen nostettua kysymyksen, eikö olisi tarpeellista järjestää kyliin valtateiden varsin ruokapaikkoja matkustajia varten, päätettiin myöntää kysymykseen ja annettiin valtuuston huoleksi järjestää kortit ruuan saantia varten.

16 §. Otettiin käsiteltäväksi kysymys vaalilautakunnan valitsemisesta lainlaadinta-kokousta varten. Lautakuntaan valittiin yksimielisesti V. I. Valta, F. I. Jefimoff, I. F. Jeremeijeff ja A. F. Tergujeff.

17 §. Kyöttinen nosti kysymyksen Karjalan kielen käytäntöön ottamisen tarpeellisuudesta kouluissa ja Jumalan palveluksessa kirkoissa. Se synnytti vilkkaan keskustelun ja mielipiteiden vaihdon, jossa venäläismieliset esittivät vastaväitteitä. Kyöttinen puuttui uudestaan asiaan ja selitti seikkaperäisesti, kuinka karjalainen maamme jo kehossa tuuditti lastaan omakielisellä laululla. Sen vuoksi: vaikka minkälainen mahti tahtoi meitä karjalaisia muuksi muut-

N. & K. SIITON, Myöpi
Omisaja PAAVO JYLHÄ.

tukuttain ja vähittäin:

Viljavaraa, Herkku- ja hedelmätavaraa, Lasi- ja Porsilintavaraa, Kalastustarpeita ynnä monenlaisia muuta sekatavaraa.

Toimittaa:

tavarain välitystä ynnä muita pienempiä asioita.

Liike:

Siitoinin kivitalossa Kauppatorin varrella. Puhellimet: Konttoriin 115, Puoliin 270, Asuntoon 228.

Postiosoite: Sortavaala. Sähköosoite: Sortavaala. JYLHÄ.

L. POHJANHEIMON Asianajotoimisto

Omistaja Varatuomari Viljo Puustinen.
Suomi, Helsinki. Vuorikatu N:o 8.
Puhelimit 74 96 ja 50 06.

Toimittaa kaikkia alaan kuuluvia tehtäviä.
Matkustetaan maaseudulle.

taa, ei se voi sitä tehdä, vaan olemme me ja tulemme olemaan aina karjalaisia, viimeiseen hengen vetoon asti. Puhe otettiin vastaan hyvähuudoin ja kädenpatutuksin sekä päätettiin kenenkään vastaan panematta ottaa käytäntöön karjalan kieli kouluissa sekä jumalanpalveluksessa kirkkoissa. Asiaa edelleen valmistamaan ja ajamaan valittiin asian alustaja P. Kyöttinen, lisäksi I. I. Mauronen, G. P. Grigorjeff, I. G. Romanoff, F. J. Pottonen ja V. F. Tshernijeff.

18 §. Päätettiin maksaa kokoukseen osaa ottaneille matkaroja 15 kop. virsista ja 2 ruplaa päiväpalkkaa kokous- ynnä matkapäiviltä.

19 §. Kuultiin Suomen Puulike Oy. edustajan esitys, eikä olisi mahdollista paikkakunnan elintarvelautakunnan kautta saada jauhoja 2:lle hevoselle ja enintään 10 miehelle talven aikana, jolloin yhtä panisi tukkityöt käyntiin. Päätettiin yksimielisesti puoltaa ehdotusta, koska sillä tavalla saadaan työtä paikkakunnan työtätekeville kansalle.

Pöytäkirja luettiin ja allekirjoitettiin.

I. G. Romanoff	G. P. Grigorjeff
V. Valta	I. Jeremeijeff
I. I. Mauronen	P. Kyöttinen
M. S. Hättönen	J. F. Fofanoff
A. F. Sasonoff	P. Jelisejjeff
M. N. Romanoff	K. J. Fofanoff
V. G. Fedoroff	I. F. Moissejjeff
T. O. Levoskin	T. N. Agapoff
P. Ivanoff	A. J. Romanoff
F. L. Kusmin	F. J. Pottonen
F. I. Jefimoff	V. Tshernijeff.

Kansankieliset koulut Venäjän Karjalassa.

Ensimmäinen kansankielinen koulu avattiin *Vuokkiniemessä* Vienan Karjalassa 6 p:nä syyskuuta u. l. tänä vuonna. Koulun avajaisiin oli saapunut huomattava joukko paikkakunnan väkeä, miehiä ja naisia. Paikkakunnan pappi, pastori Prileshajeff piti aluksi rukouksen, jonka jälkeen hän piti läsnäolijoille puheen karjalankielellä, jossa kehoitti lapsia kuuliaisuuteen opettajaa kohtaan sekä selitti, että tämä koulu on muuten samanlainen kuin entiset koulut, paitsi että opetusta annetaan kansan omalla kielellä. Sen jälkeen piti koulun opettajatar neiti Nasto Lesojeff puheen lasten vanhemmille, kehottaen heitä neuvoamaan lapsia ahkeruuteen ja tarkkaavaisuuteen, hyviin tapoihin ja järjestykseen j. n. e.

Koulu toimii alussa Vuokkiniemen kirkolla, siten siirtyä muihin kyliin.

Koulua kannattaa Karjalan Sivistysseura.

Kahdesta muusta Vienan Karjalan kansallisesta koulusta toimii toinen Uhtuan pitäjässä, toinen osaksi Uhtualla, osaksi Vuokkiniemen pitäjässä.

Neljäs Karjalan Sivistysseuran koulu toimii Repolan pitäjässä Pohjois-Aunuksesta, aluksi Lusman kylässä.

Postinkulku-hankaluutta. Yleensä valitetaan Vienan Karjalan rajaseuduilla sitä seikkaa, että Suomussalmelta ei posti kuljeta suurempia paketteja Raatteen rajapostipysäkkiin, vaan jättää kaikki Suomussalmelle. Kun matkat ovat vielä Raatteen asti pitkiä ja sen ja Suomussalmen kirkonkylän väli on melkoinen, koituu tästä seikasta sanomattoman paljon hankaluutta rajalla-eläjien postin käytölle. Täytyy palkkauttaa omat hakijat ja se ei tule nykyoloissa huokeaksi — josko sellaisia hakijoita saakaan. Kaikki rajalla-eläjät toivovat yksimielisesti, että Suomen Postihallitus korjaisi tämän epäkohdan ja antaisi saattaa kaikki postipaketit perille, Raatteen postipaikalle asti.

Suomen ja Karjalan kreikkalaiskatoliset hiippakunnat.

Kuten muistetaan, päätti Uhtuan suuri kansalaiskokous heinäkuun puolivälissä valtiollisten toivomustensa ohella anoa Venäjän perustavalla kokoukselta, että Vienan ja Aunuksen läänin karjalaisista alueista muodostettaisiin myös kirkollisessa suhteessa erikoinen oma alue, Venäjän Karjalan hiippakunta. Kokouksen päätöksiä on sittemmin kannatettu useissa muissa kokouksissa.

Nyt on erällä suunnilla Venäjän Karjalaa syntynyt ajatuksia, että tämän hiippakunnan tulisi yhtyä jonkinlaiseen liittoon Suomen kreikkalaiskatolisen hiippakunnan kera — tai molempien Suomen oikeusköisten hiippakuntain kera, jos entinen laaja hiippakunta jaetaan kahdeksi — ja että niiden pitäisi muodostaa keskenään niin sanottu eksarkaatti eli eksarkia. Ennen on Venäjän kirkon yhteydessä ollut m. m. Grusinian eksarkaatti. Se olisi, niinkuin viimemainittu, Venäjän kirkon yhteydessä, mutta samalla muodostaisi oman keskinäisen yhteyden ja varsin suuren itsenäisyyden; sillä olisi paljon enemmän etuja tavalliseen hiippakuntaan verrattuna. Kullakin eksarkian hiippakunnalla olisi oma piispansa ja yksi näistä olisi eksarkian päämiehen. Täten saisivat nämä hiippakunnat suurempaa vaikutusvaltaa ja kehitysmahdollisuutta ja voisivat kehittyä paremmin omien olosuhteittensa mukaisesti.

Tässä kysymyksessä olevain hiippakuntain yhtyminen yhdeksi suuremmaksi piiriksi olisi hyvin luonnollista, kun niillä on niin paljon yhteisiä asioita, etupäässä kielen tähden.

Venäjän kirkon taholla oltaneen suopeita tälle hankkeelle.

Seurakuntalaiset Venäjän Karjalan pitäjissä ovatkin aikoneet monilla tahoilla ruveta pitämään kokouksia tästä asiasta ja toisien pitäjien seurakuntalaisia kehoitetaan tekemään samoin. Kokoontukaa yhteen, pitäkää kokouksia ja laatikaa niistä pöytäkirjoja ja lähettäkää niistä jäljennös tai ote anomuksena esimerkiksi Suomen kreikkalaiskatoliselle kirkkokomitealle (rovasti Kasanskijlle) Viipuriin tai Suomen kreikkalaiskatolisen Hiippakunnan konsistoriolle samaan kaupunkiin tai Venäjän kirkollisasiain ministeriolle Pietariin. Asia on tärkeä, se sietää pohtimista.

Kreikkalaiskatolinen kirkolliskokous Valamossa.

Kesällä pidetyn kokouksen jatkona alkaa juuri tänään, lokak. 15 p:nä u. l. Valamon luostarissa Suomen kreikkalaiskatolisten pappien ja maallikköjen kokous, joka kestää t. k. 19 p:nä. Kokousta valmistamaan asetettu toimikunta on jakanut kokouksen osanottajille laatimansa luettelon esille tulevista kysymyksistä, joita on pantu vireille yksityisten seurakuntalaisten, kirkollisvirastojen sekä valiokuntain taholta. Mainitsemme luettelosta seuraavat kohdat:

Yleiskirkolliset kysymykset, joiden joukossa on kysymys Suomen kr. kat. kirkon itsenäisyydestä sekä kirkon ja valtion erokysymys.

Hiippakunnan hallintoa ja papistoa koskevat asiat, joiden joukossa mainittakoon vaaliperusteen määrääminen pappien ja hiippakunnallisten laitosten jäsenten vaalissa, pappien erottamiskysymys, konsistorin muodostaminen, kontrahtipastorikunnat, kelpoisuusehdot piispan virkaan, pappien sivistystason kohottaminen sekä kysymys kr. kat. jumalansopin professorin viran perustamisesta Helsingin yliopistoon kr. kat. pappien valmistamiseksi, lukkarikoulukysymys, kr. kat. kirkon taloudellisen aseman järjestäminen, papiston taloudellisen aseman parantaminen, kysymys pappien saatavien muuttamisesta rahapalkaksi, kirkollis-seurakunnallisen työn tehostamisesta, papisto ja epäkansallinen propaganda, pappien pukukysymys virkatoimitusten ulkopuolella y. m.

Jumalanpalvelusta koskevista kysymyksistä mainitsemme seuraavaa: Piispanjumalanpalvelus on tehtävä yksinkertaisemmaksi ja jumalanpalvelukset yleensä supistettava lyhemmäksi ja saarna määrättävä välttämättömäksi osaksi, erinäisiä vanhentuneita muotoja poistettava, monikertainen rukouksien toistaminen hallituksen, sotaväen, synoodin ja piispojen edestä olisi lopetettava tai ainakin supistettava, jumalanpalvelus olisi saatava sisältörikkaammaksi ja kansankieltä lausuttava oikein, yksityisen synnintunnustuksen rinnalla pitäisi ottaa käytäntöön myös yleinen synnintunnustus, tarpeettomat rajoitukset avioliiton solmimiseen nähden olisi poistettava, kreikanuskosille on annettava lupa mennä avioliittoon myöskin mainitusta uskonnosta luopuneitten kanssa, viikkimistöimitus yksinkertaistettava. Avioerot on käsiteltävä tuomioistuimissa y. m.

Kirkon taloudesta: kirkon rahastojen siirtämisestä seurakuntien luostaan, kaikki keräykset kirkkoissa, lukuunottamatta kirkkoa ja hyväntekeväisyyslaitoksia, on lakkautettava, kynttilöiden myynnin järjestäminen y. m.

Seurakuntien asioita. Seurakuntakokouksien puheenjohtaja valittava määrävuosiksi, naisten äänioikeuskysymys, ehtoollispakon poistaminen avioliittoehtona, uskonnosta luopuneita koskevien kirkonkirouspapereiden nauttaminen kirkkojen ovilla olisi kiellettävä.

Seurakunnan ja kirkon kirjanpidossa olisi suomenkieli otettava käytäntöön.

Kustannustoiminta, jonka yhteydessä mainittakoon kysymys hiippakunnan äänenkannattajan ja saarnakirjan aikaansaamiseksi.

Koulutyö. Mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä seurakuntalaisten lastenkoulujen ylläpitämisen suhteen, jos niiden valtioapu lakkautetaan ja opettajain taloudellinen asema.

Juhlapäivien lukumäärän vähentäminen. Juhlapäivien viettämisestä uuden ajanlaskun mukaan ja uuden ajanlaskun käytäntöön ottaminen kirkollisella alalla.

Sitäpaitsi sisältää asialuetteloa joukon sekalaisia kysymyksiä.

Taantumuksellisten ja venäläismielisten osuus kokousvalmisteluissa.

Niinkuin ylläolevasta kokouksen ohjelmaselostuksesta käy selville, tulee esille joukko kysymyksiä, joiden myönteinen ratkaisu tietäisi tuntuva parannuksia ja nykyajan vaatimia uudistuksia kr. kat. kirkolliseen ja seurakunnalliseen elämään. Mutta valitettavasti taantumussuunta, joka merkitsee ei ainoastaan vanhoillisuutta sellaisenaan, vaan venäläismielisyyttä, on vielä sangen voimakas uudistusten vastustaja. Tämän suunnan miehet ovat myös kantaneet kortensa kokouksen ohjelman hyväksi. Niinpä yleiskirkollisten kysymysten joukossa, joista olemme maininneet kysymyksen kirkon ja valtion erosta, tulee vastoin edistysmielisten kantaa olemaan taantumuksellisten alustus, joka on merkitty ohjelmaan seuraavasti: „Valtion ja kirkon ero ei ole suotava.“ Samoin tulee jumalanpalveluksia koskevain uudistusky-symysten ohella olemaan seuraavat alustukset: „Ei ole toivottava, että jumalanpalveluksen ja sakramenttien toimitusmenoihin tehtäisiin lyhennyksiä“, ja „Jumalanpalveluksissa pitäisi saada käyttää venäjänkieltä“.

Papisto, joka on saanut näihin asti ohjalla seurakuntien päätöksiä mieltensä mukaan ja varsinkin käyttänyt sananvaltaansa venäläistämisen hyväksi, tahtois edelleenkin pitää kiinni ratkaisevasta vallasta, sillä ohjelmassa kuuluu muuan kohta seuraavasti: Papistolle on annettava ratkaiseva sananvalta kirkkoseurakunnan kokouksissa.

Enemmän herättävät kummastusta venäläistämistyön pöngittämistä tarkoittavat kysymykset, nim. „Venäläisen koulun siveellisestä ja uskonnollisesta merkityksestä Karjalassa“ sekä seuraava kysymys: „Olisi toivottavaa, että venäläiset koulut pysyisivät toiminnassa niissä pitäjissä, joissa niitä tahdotaan ja joissa pyritään ylläpitämään slaavinkielistä jumalanpalvelusta“.

Edelleen koettavat venäläistytäjät vetää esille Karjalasta veljeskuntaa, tuota tunnettua muokalaistuttamisjärjestöä, esittämällä ohjelmaan kysymyksen mainitun veljeskunnan koulun rakentamisesta *Suomussalmelle!*

Sekalaisten kysymysten joukossa herättää huomiota m. m. kysymys „mehiläishoidon edistämisestä hiippakunnassa“. Eiköhän tällaista kysymystä sentään voitaisi uskoa maanviljelysseurain ja mehiläishoitoyhdistysten asianomaiseen harkintaan, sillä ei kai tämän kysymyksen avulla erityisesti edistettäne kirkon asiaa.

Pohjois-Aunuksesta.

Elintarvepulan johdosta.

En malta olla tarttumatta kynääni ja tuomatta esille ajatuksiani Sanomain palstoilla, kun luulen, että jokaisen kansalaisen ja myöskin meidän Repolan pitäjäläisten huulilla pyörii nykyisin sana „leipää“.

Kun pitäjämme elintarvelautakunnan toimesta pantiin toimeen viljatarkastus pitäjässämme syyskuun 1 päivää ennen vanhaa lukua, osoitti siinä tulos ikäviä numeroita:

Ruista	} yhteensä 7,742 puutaa.
Ohraa	
Kauraa	

Perunoita 4,520 puutaa.

Jos laskee normaaliannoksen kullekin, tulee pitäjämme väestö elämään leivän puolesta vaan noin kahden ja puolen kuukauden ajan. Kun Ulko-Venäjältä on huono viljan saanti, on näin ollen pitäjässämme odotettavissa kerrassaan pula viljasta. Voi pelätä pahinta: yleistä nälkää.

Säästäväisyydellä voisi luonnollisesti tulla toimeen katvemmin, mutta kansa ei ole hyvien aikojen johdosta tottunut säästämään.

Mutta silmät auki, Repolan miehet ja naiset. Katsokaa kohti tulevaisuutta ja älkää peittäkö silmiltänne minkälainen se on. Emme voi luottaa, olkoon minkälainen elintarvelautakunta tahansa, että se voisi täydelleen täyttää kansan tarpeita tällaisena yleis-maailmallisena murrosaikana, jolloin viljan saanti ei ole paikallisen elintarvelautakunnan omassa vallassa. Emme kuitenkaan saa antautua pahimman epätoivon valtaan, olemmehan ennenkin kovaa kokeneet ja hyistä hallaa nähneet. Kansan pojat ja tyttäret, yhteisvoimin siis työhön yhteisen asian eteen; koetta-

